

nemtænkt og gennemdrøftet baade paa adskillige Møder og Mand og Mand imellem, saa de ere fuldstændig klare over, at det vil koste Penge. Men det er jo givet, at den Mand, der har Skoen paa, ved bedst, hvor den trykker, og at de derovre bedst føle, hvad det vil sige at have en saa primitiv Forbindelse med Omverdenen, ja, undertiden under Isforhold endog at være helt afskaaren fra Omverdenen. Udenforstaaende kunne maaske danne sig en Mening om Forholdene, naar de tænke paa, hvad det vil sige for Beboerne i Sygdomstilfælde, hvor Lægehjælp er absolut nødvendig, at bo paa en Ø, hvor der ingen Læge er, og hvor Forbindelsen med Omverdenen er afbrudt. Jeg tror nok, at Folk, der have været saaledes stillede blot enkelte Gange, ville ofre noget for at faa en bedre Forbindelse med Omverdenen. Jeg kunde nævne mange Eksempler paa, hvor ubehagelige, for ikke at sige aldeles forkastelige, Forholdene ere derovre. Men jeg vil ikke gøre min Tale lang. Jeg skal blot henstille til den højtærede Minister at tage Sagen under ny og velvillig Overvejelse inden anden Behandling, idet jeg haaber paa, at Jegindø Beboere maa faa den Støtte af Staten, de nu have ventet paa i adskillige Aar.

Til Slutning vil jeg rette et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister i Anledning af en Anmærkning til Postvæsenets Budget paa § 6 angaaende Vildsunds Færgested. Det anføres, at Færgegaardsbygningerne allerede længe have været gamle og brøstfældige og nu trænge til en Hovedreparation, men at denne, skønt den vil blive meget kostbar, dog ikke vilde føre til, at Bygningerne bleve mere end netop brugelige, hvorfor det foreslaas, at Avlsgaarden sælges. Alt dette kan jeg fuldtud billige. Men saa anføres det, at man har fundet en Køber, som vil give 25,000 Kr. for Ejendommen, og at man anser dette Bud for antageligt. Straks ved første Øjekast forekom dette Bud mig meget lavt, jeg syntes, Ejendommen skulde være mere værd. Men jeg skal afholde mig fra at udtale nogen Dom, saa længe jeg ikke kender Købekontrakten og de Vilkaar, hvorunder Gaarden sælges. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes han har fundet denne Køber — hvem det er, er mig til en vis Grad ligegyldigt —, thi mig bekendt har Gaarden ikke været udbudt til Salg. Jeg kunde ønske at vide, om den har været det. Hvis den ikke har været det, vil jeg meget henstille til den højtærede Minister

at udbyde den til offentligt Salg, enten det saa sker ved en Bekendtgørelse i Bladene om, at Gaarden er til Salg, og Vilkaarene ligge til Eftersyn der og der, og Tilbud kunne indgives o. s. v., eller det sker paa den Maade, at den sælges ved offentlig Auktion. For et Ministerium, som vil udføre sin Gerning i Dagslyset, vilde det dog være aldeles forkasteligt at afhænde en Statsejendom paa den Maade, at man gaar rundt maaske med en Lygte og søger en Køber, jeg ved, som sagt, ikke, hvorledes man har fundet ham. Jeg har talt med adskillige Folk paa Mors, og ingen af os ved noget om, at Ejendommen har været udbudt til Salg. Om Prisen er for høj eller for lav, skal jeg, som sagt, ikke udtale mig om, jeg kender ikke Vilkaarene. Hvis det er Meningen, at Ejendommen skal sælges paa den Maade, det lader til — jeg ved det, som sagt, ikke, men det er det, jeg beder den højtærede Indenrigsminister oplyse —, vil jeg meget fraraade det.

I samme Anmærkning omtales nogle Lønningsforandringer, der foreslaas for det Personale, som besørger Færgefarten. For at danne mig begrundet Mening om, hvad denne Lønningsforandring vil betyde, har jeg set efter i tidligere Finanslove og i Listen over Ændringsforslagene til tredje Behandling 1904—05, Bilag 10, fundet en Skrivelse fra Indenrigsministeren gaaende ud paa, at fra 1. Juli 1905 kan Dampfærgefarten over Vildsund sættes i Gang, hvorefter der foreslaas en Ordning med Hensyn til Betjeningen af Dampfærgen, og der siges da, at Forpagteren af Gaarden og Færgeriet hidtil har givet 1,200 Kr. for begge Dele. Der findes imidlertid ingen Oplysning om, hvilken af Delene der har givet ham størst Indtægt. Hvorledes det i saa Henseende forholder sig, kan jeg ikke have nogen begrundet Mening om, men lad os forudsætte, at han har haft lige stor Indtægt af Gaarden og Færgeriet. Man bliver saa enig med ham om, at han skal afstaa Indtægten af Færgeriet og beholde Gaarden til egen Drift gratis, men til Gengæld gøre Afløsningstjeneste for Føreren, som det hedder — der blev nemlig ansat en Fører og to Dæksmænd —, og tillige blev der tilstaaet ham for at føre Tilsyn og Regnskab med Færgeriet 10 pCt. af Bruttoindtægten, dog ikke over 300 Kr. Da Bruttoindtægten vistnok i de senere Aar har været 7—8,000 Kr., har han hele Tiden faaet de 300 Kr., og gaar man ud fra, at Indtægten af Færgeriet og Gaarden har været omtrent lige, har han